

Gdynia, dnia 20 listopada 2019 roku

Sz. P.
Prezes
Urzędu Komunikacji Elektronicznej
ul. Giełdowa 7/9
01-211 Warszawa

Dotyczy projektu decyzji Prezesa UKE dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej w zakresie kabli telekomunikacyjnych „VECTRA Investments” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka jawna - DHRT.WIT.6082.4.2018.

Stanowisko „VECTRA Investments” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki jawnej

W związku z ogłoszeniem przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej: „Prezes UKE”) rozpoczęcia postępowań konsultacyjnych w sprawie drugiego projektu decyzji Prezesa UKE o dostępie do infrastruktury technicznej Vectra Investments sp. z o.o. Sp. j.¹ (dalej: „Decyzja”) „VECTRA Investments” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka jawna z siedzibą w Warszawie, ul. Emilii Plater 53, będąca przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod nr 6464, zwana w dalszej części pisma „Spółką”, przedstawia niniejszym swoje stanowisko we wskazanej sprawie. Niezależnie jednak od poniżej wywiedzionych argumentów, Spółka w pełni popiera i przywołuje niniejszym jak swoje wszystkie zastrzeżenia jakie m.in. do projektu Decyzji (oraz innych tego rodzaju decyzji) składała i składa Polska Izba Komunikacji Elektronicznej z siedzibą w Warszawie („PIKE”), oraz wszystkie swoje dotychczasowe stanowiska i uwagi składane do uprzedniego projektu Decyzji i decyzji Prezesa UKE z dnia 13 maja 2019 roku nr DHRT.WIT.6082.4.2018.83, w tym w szczególności:

1. stanowisko konsultacyjne z dnia 11 lutego 2019 roku, złożone do pierwszego projektu Decyzji;
2. Zarzuty, twierdzenia i wnioski podniesione we Wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 29 maja 2019 roku, złożonym od decyzji Prezesa UKE z dnia 13 maja 2019 roku nr DHRT.WIT.6082.4.2018.83,

w takim zakresie, w jakim nie zostały uwzględnione w zmodyfikowanym projekcie Decyzji. Spółka wnosi zatem o rozpatrzenie i uwzględnienie w nin. postępowaniu konsultacyjnym wszystkich tych stanowisk, uwag, zarzutów, twierdzeń i wniosków.

1 DHRT.WIT.6082.4.2018.

Spółka podkreśla raz jeszcze, iż najpoważniejszym formalnym zarzutem dotyczącym projektowanej decyzji jest jednak jej nieważność ze względu na brak podstawy prawnej do jej wydania w ogóle. Nieważność projektowanego rozstrzygnięcia, w jego obecnym kształcie, będzie wynikała z nałożenia na Spółkę **obowiązku stosowania Warunków Dostępu², określonych przez Prezesa UKE, w przypadku wszystkich nieruchomości, w których Spółka prowadzi działalność** – zamiast w odniesieniu do pojedynczej, konkretnej nieruchomości.

Spółka wnosząc po raz kolejny uwagi do konsultowanego zmodyfikowanego projektu Decyzji posiada uzasadnione obawy, że również i w tym przypadku zostaną one przez Prezesa UKE pominięte lub odrzucone z zastosowaniem niejasnych uzasadnień, a to tylko w celu przeforsowania regulacji, która ma charakter przedwczesny i nieproporcjonalny, w szczególności nie stanowiąc odpowiedzi na rzeczywiste i istotne problemy rynkowe. Co więcej projektowana decyzja zmierza w istocie do nałożenia obowiązku stosowania oferty ramowej w odniesieniu do kabli telekomunikacyjnych w budynkach wielorodzinnych. Ani art. 139 ust. 1, ani ust. 1b, ani ust. 4 Pt nie stanowią podstawy prawnej do wydania rozstrzygnięcia tego typu. Decyzja będzie zatem w sposób oczywisty nieważna jako wydana bez podstawy prawnej. Z uwagi na brak konkretnych wniosków, stanowiących przyczynę wszczęcia nin. postępowania, wszystkie przedmiotowe działania Prezesa UKE, łącznie z czynnościami konsultacyjnymi, są obarczone wadą nieważności. Prezes UKE zdaje się nie zauważać, że treść art. 139 Pt jest wyraźnie inna niż art. 18 uwrust³, który zastosował przy wydawaniu analogicznych decyzji „dostępowych” do kanalizacji kablowej budynkowej i pozabudynkowej. Art. 139 ust. 1 Pt. wprost i literalnie odnosi się do spraw z konkretnych wniosków, i tylko na tle i w odniesieniu do takich konkretnych spraw i sporów między operatorami może zostać wydana decyzja, o której mowa w art. 139 ust. 1b Pt. **Spółka wnosi powtórnie o umorzenie niniejszego postępowania jako bezprzedmiotowego zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a. Dalsze jego prowadzenia będzie oznaczało rażące naruszenie art. 6 i art. 105 § 1 k.p.a.**

Spółka podnosi przy tym ponownie niedopuszczalności wydania Decyzji w sytuacji, gdy nie została wydana jeszcze analogiczna decyzja dla największego w Polsce operatora kablowego – Orange Polska S.A. („OPL”). Co prawda analogiczna decyzja dla OPL jest w fazie konsultacji, ale jak pokazuje praktyka dotychczasowych postępowań wejdzie ona w życie zapewne po upływie długiego okresu czasu, znacznie dłuższego niż 1 rok. W międzyczasie zaś dojść może do istotnych zmian na rynku telekomunikacyjnym na rzecz OPL, który w tym okresie (sam nie będąc zobowiązany) będzie jako OK korzystał z Decyzji i analogicznych decyzji dla innych operatorów kablowych. Jest bowiem powszechnie wiadomym, że OPL jest w fazie intensywnej rozbudowy swojej infrastruktury i zwiększania ilości HP w jej zasięgu, i jest prawdopodobne, że może się ubiegać o wykorzystywanie infrastruktury budynkowej innych operatorów w stopniu znacznie większym niż oni wobec OPL. Innymi słowy, Decyzja przyczyni się do pogłębienia potencjału rynkowego pomiędzy OPL a Spółką. Stąd jeżeli już ma nastąpić wydanie ostatecznej Decyzji (choć Spółka niezmiennie uważa to za akt nadmiarowy i nieważny - jw.), powinno co najmniej zbiec się w czasie z wydaniem ostatecznej analogicznej decyzji dla OPL.

Korzystając ze swoich uprawnień, w odniesieniu do konsultowanego projektu Decyzji Spółka wnosi powtórnie o wzięcie pod uwagę jej dotychczasowego stanowiska w zakresie Warunków Dostępu, w Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.1 ust. 8 lit. c w zw. z ust. 9

² Załącznik do projektu decyzji.

³ ustawa z dnia 7 maja 2010 r. „o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych”.

Warunków Dostępu, w którym Prezes UKE nakłada na Spółkę, w przypadku udzielenia przez nią odpowiedzi negatywnej na zapytanie (gdy nie są spełnione przesłanki wynikające z art. 139 Pt wskazane przez OK w Zapytaniu), obowiązek podania szczegółowego uzasadnienia takiej odmowy.

Projektowana Decyzja w sposób nieuzasadniony i sprzeczny z art. 139 Pt przerzuca obowiązek wyłącznego wykazania – szczegółowego uzasadnienia – odmowy udzielenia dostępu na Spółkę, nie nakładając przy tym wynikających z tegoż przepisu obowiązków na OK, a wyjściowych – przecież i determinujących w ogóle zastosowanie regulacji. Prezes UKE zobowiązuje co prawda OK do „wskazania” przesłanek wynikających z art. 139 ust. 1 Pt, jednak nie zobowiązuje do ich **wykazania i udowodnienia**, co a praktyce oznacza, że ciężar ten przejdzie na OU.

Przechodząc do szczegółowych rozwiązań zawartych w zmodyfikowanym projekcie Decyzji, Spółka w tym zakresie podnosi następujące własne nowe (tj. niezależnie od już podnoszonych lub podnoszonych przez PIKE – jw.) uwagi:

1.

CZĘŚĆ I Zasady ogólne

W odniesieniu do zaproponowanego brzmienia Części I Rozdziału 7 ust. 2 Załącznika nr 1, tj.:

„2. OK ma prawo naliczenia kar umownych w przypadku:

- a) *niedotrzymania przez OU terminów, o których mowa w Części II Rozdział 1 Podrozdział 1.1. ust. 5, Rozdział 2 ust. 1 oraz Rozdział 3 Podrozdział 3.3 ust. 7 Warunków Dostępu – wysokość kary umownej wynosi 10 (dziesięć) % opłaty miesięcznej jaką płaciłby OK za Kabel telekomunikacyjny wskazany w Zamówieniu o możliwość dostępu do Kabla telekomunikacyjnego, złożonym zgodnie z Częścią II Rozdział 1 Podrozdział 1.1 ust. 1, za każdy dzień opóźnienia,*
- b) *gdy przeprowadzona Inspekcja wykaże możliwości techniczne udostępnienia Kabla telekomunikacyjnego - wysokość kary umownej wynosi równowartość opłaty jak za Nadzór OU, sprawowany w danych godzinach.”*

Spółka informuje, iż nakładanie Decyzją, i to pod reżimem jej natychmiastowej wykonalności, obowiązków operacyjno-technicznych sankcjonowanych znacznymi karami umownymi (i to bez odpowiedniego trybu wezwania do naprawy naruszenia i okresu dla tej naprawy – co jest standardem w obrocie gospodarczym), na objętych procesem regulacyjnym przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w tym Spółkę, które (za wyjątkiem OPL) nie są w dostateczny sposób przygotowane, naraża ich nie tylko już na wysokie i zbędne koszty, związane z wdrożeniem zmian organizacyjnych i systemowych, ale także na sankcje ze strony Urzędu, co stoi w sprzeczności ze stanowiskiem Trybunału Sprawiedliwości m.in. w wyroku z dnia 11 lipca 1989 r. w sprawie 265/87: „(...) odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów, których realizacja dopuszczalna jest przy pomocy danej regulacji. Przy czym w razie istnienia kilku odpowiednich środków należy wybrać te, które są najmniej uciążliwe, nadto nałożone obciążenia muszą pozostawać w odpowiednim stosunku do zamierzonych celów”. Jak już wielokrotnie wyjaśniano, Spółka nie świadczy usług w zakresie hurtowego dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej i nie dysponuje w tym zakresie odpowiednimi służbami, doświadczeniem organizacyjnym, procedurami, pełną i zintegrowaną inwentaryzacją posiadanych instalacji budynkowych, a ponadto, jest stroną szeregu stosunków obligacyjnych

z właścicielami nieruchomości, które w sposób odmienny od Decyzji regulują dostęp do ich infrastruktury (w tym budynkowych instalacji telekom.). Oznacza to, że Spółka będzie musiała dopiero przez minimum kilka miesięcy przygotowywać się do spełniania wymogów Decyzji, ponosząc wysokie koszty przygotowania, które najpewniej okażą się zbędne z uwagi na nikłe zainteresowanie innych operatorów (może poza OPL, dla którego to tylko Decyzja będzie korzystna) dostępem do instalacji budynkowych, będących w posiadaniu Spółki.

2.

CZĘŚĆ II Procedury dostępu

Za nierealny do spełnienia Spółka uznaje zapis Części II Rozdziału 1 Podrozdziału 1.1 ust. 1 Załącznika nr 1 Decyzji w brzmieniu:

*„1. W celu ustalenia możliwości dostępu do Kabla telekomunikacyjnego, OK występuje do OU z „Zapytaniem o możliwość dostępu do Kabla telekomunikacyjnego dla określonego lokalu” („Zapytanie”). Wzór formularza Zapytania stanowi Załącznik nr 1 do Warunków Dostępu. OK składa Zapytania **z uwzględnieniem postanowień dotyczących przekazywania Prognoz, określonych w Części I Rozdział 8.** OK zobowiązany jest do:*

- a) wykazania występujących w sprawie przesłanek wynikających z art. 139 ust. 1 Ustawy (ekonomiczna nieopłacalność lub techniczna niemożliwość powielenia infrastruktury telekomunikacyjnej w przypadku dostępu, o którym mowa w art. 139 ust. 1 pkt 2 Ustawy, a w przypadku dostępu, o którym mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3 lit. a Ustawy także realizacja szybkiej sieci telekomunikacyjnej),*
- b) wskazania dokładnego adresu budynku, oraz*
- c) wskazania lokalu w danym budynku, w którym OK będzie świadczył usługi z wykorzystaniem Kabla telekomunikacyjnego.*

OK może wskazać w Zapytaniu technologię Kabla telekomunikacyjnego, jaką jest zainteresowany. Jedno Zapytanie może dotyczyć Kabla telekomunikacyjnego umożliwiającego świadczenie usług telekomunikacyjnych dla jednego Abonenta.”

Spółka nie jest w stanie w pełni zweryfikować rzetelności Prognoz bez dostępu do tajemnic / informacji poufnych OK, a w tym dokładnej liczby Abonentów, którzy w przyszłym kwartale zadeklarują chęć skorzystania z usług OK, a tym samym nie jest w stanie stwierdzić czy OK przedkłada OU realne Prognozy. Spółka stoi na stanowisku, że rozdział dotyczący Prognoz powinien zostać zmodyfikowany w taki sposób, aby dać OU realną możliwość weryfikacji Prognoz, a co najmniej ich rzetelności aktualności w chwili / przy składaniu o nie opartych Zapytań.

Spółka wnioskuję o wydłużenie terminu zawartego w Części II Rozdziału 1 Podrozdziału 1.1 ust. 6 Załącznika nr 1 do Decyzji:

*„6. W przypadku, gdy OU nie może wskazać możliwości technicznych udostępnienia Kabla telekomunikacyjnego bez przeprowadzenia Wizji, OU proponuje OK termin Wizji pod adresem wskazanym w Zapytaniu, celem sprawdzenia możliwości technicznych udostępnienia Kabla telekomunikacyjnego prowadzącego do danego lokalu. Wizja zostanie przeprowadzona w terminie uzgodnionym przez strony **nie dłuższym niż 5 (pięć) dni** od dnia poinformowania OK o potrzebie przeprowadzenia Wizji. W przypadku niestawienia się OK w terminie i miejscu ustalonym na dokonanie Wizji, OU dokona Wizji jednostronnie. Z tytułu przeprowadzenia Wizji OK wnosi opłatę jak za Nadzór OU sprawowany w danych godzinach.*

W przypadku niestawienia się OU na dokonanie Wizji, OK obciąży OU opłatą, jak za 1 (jedną) godzinę Nadzoru OU, sprawowanego w danych godzinach."

do 14 dni. Jak już wspomniano Spółka nie świadczy usług w zakresie hurtowego dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej i nie dysponuje w tym zakresie odpowiednimi służbami, doświadczeniem organizacyjnym, procedurami, pełną i zintegrowaną inwentaryzacją posiadanych instalacji budynkowych. Nie jest więc w stanie w sposób należyty sprostać realizacji obowiązku w ciągu 5 dni. Utrzymanie tak krótkiego terminu naraża Spółkę na wysokie i zbędne koszty, związane z wdrożeniem zmian organizacyjnych i systemowych, zaś w kontekście praktyki realizacji inwestycji infrastrukturalnych (zwykle zajmujących relatywnie długie okresy czasu) różnica między proponowanym okresem 14 dni a zawartym w projekcie Decyzji nie jest istotna.

Analogicznie jak powyżej, Spółka wnioskuję o przedłużenie do 14 dni terminów zawartych w Części:

- II Rozdziału 1 Podrozdziału 1.2 ust. 7 Załącznika nr 1;
- II Rozdziału 2 ust. 1 Załącznika nr 1;
- II Rozdziału 3 Podrozdziału 3.1 ust. 4 Załącznika nr 1.

Spółka uważa, że zapis Części II Rozdziału 3 Podrozdziału 3.3 ust. 5 Załącznika nr 1 Decyzji w brzmieniu:

„5. OK jest zobowiązany umożliwić wstęp przedstawiciela OU do lokalu Abonenta w celu sprawdzenia stanu technicznego Kabla telekomunikacyjnego, o ile jest to konieczne do należytego usunięcia Awarii. Sprawdzenie następuje w terminie uzgodnionym z Abonentem OK. W przypadku, gdy Abonent OK nie wyrazi zgody na powyższe czynności, OU jest zwolniony z odpowiedzialności wobec OK z tytułu niewywiązania się z terminowego usuwania Awarii."

budzi wątpliwości w zakresie możliwości korzystania z niego przez OU ze względów związanych z ochroną danych osobowych. Spółka uważa, że zapis Decyzji w tym zakresie powinien wyraźnie upoważniać OU do przetwarzania danych osobowych Abonentów OK dla celów realizacji tego zapisu.

Zgodnie z art. 6 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.Urz.UE.L Nr 119, str. 1 z późn. zm. – dalej „Rozporządzenie UE”):

Zgodność przetwarzania z prawem.

1. Przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy - i w takim zakresie, w jakim - spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) osoba, której dane dotyczą wyraziła zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych w jednym lub większej liczbie określonych celów;*
- b) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą, lub do podjęcia działań na żądanie osoby, której dane dotyczą, przed zawarciem umowy;*
- c) przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze;*

d) przetwarzanie jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby fizycznej;

e) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi;

f) przetwarzanie jest niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią, z wyjątkiem sytuacji, w których nadrzędny charakter wobec tych interesów mają interesy lub podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, wymagające ochrony danych osobowych, w szczególności gdy osoba, której dane dotyczą, jest dzieckiem.

Akapit pierwszy lit. f) nie ma zastosowania do przetwarzania, którego dokonują organy publiczne w ramach realizacji swoich zadań.

W ocenie Spółki przetwarzanie przez nią danych osobowych osoby będącej Abonentem OK, w tym w szczególności jej danych kontaktowych, może stanowić naruszenie przytoczonego powyżej art. 6 Rozporządzenia UE, nawet w kontekście treści art. 6 ust. 1 lit. c).

W ocenie Spółki nawet przepis art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE samodzielnie nie stanowi podstawy legalizacyjnej przetwarzania, należy bowiem go odnieść do odpowiedniego przepisu prawa, któremu podlega administrator. Zazwyczaj będzie to przepis prawa krajowego, choć w rachubę mogą tu wchodzić także przepisy prawa unijnego. Wynika z tego, iż OU nie będzie miał podstaw ani do kontaktu z Abonentem OK, ani tym bardziej do sprawdzania stanu technicznego instalacji u Abonenta OK, o ile Decyzja nie będzie zawierała odpowiednich regulacji nakładających na OK obowiązek udostępniania OU danych osobowych Abonentów OK, z powołaniem na odpowiednie przepisy. Działania OU ograniczone będą wyłącznie do części wspólnych budynków wielorodzinnych.

3.

CZĘŚĆ III Zasady rozliczeń i opłaty

Spółka kwestionuje część zapisu zawartego w Części III Rozdziału 1 Załącznika nr 1 do Zaskarżonej Decyzji, dotyczącego pkt. 1 ppkt. 1b:

„1. W związku z umożliwieniem dostępu do Kabla telekomunikacyjnego w technologii światłowodowej, OU wybiera jedną z metodologii wyznaczenia opłat:

1) jeżeli wykorzystuje Narzędzie, stanowiące Załącznik nr 5 do Warunków Dostępu to pobiera następujące opłaty:

a) opłatę za Wizję za każdą rozpoczętą godzinę,

b) opłatę jednorazową za doprowadzenie Kabla telekomunikacyjnego do lokalu Abonenta,

c) opłatę za dostęp do Kabla telekomunikacyjnego – opłata miesięczna,

d) opłatę za Nadzór OU za każdą rozpoczętą godzinę;

2) jeżeli nie wykorzystuje Narzędzia, z tytułu udostępnienia kabla światłowodowego pobiera opłatę jednorazową i miesięczną, zgodnie z zasadami określonymi w Podrozdziale 1.2 ust. 2. W przypadku innych Kabli telekomunikacyjnych niż światłowodowe OU może stosować jedynie Narzędzie.

2. Wyboru metodologii wyznaczania opłat dokonuje OU dla wszystkich udostępnianych światłowodowych Kabli telekomunikacyjnych dla wszystkich OK.

3. Jeżeli OU pobiera opłaty zgodnie z ust. 1 pkt 2) wówczas nie pobiera opłaty za Wizję i Nadzór dla prac instalacyjnych.”

Zapis ten jest w ocenie Spółki sprzeczny z postulowanym przez Prezesa UKE celem regulacji dostępu do infrastruktury kablowej w budynku jest zapewnienie regulowanego dostępu do infrastruktury istniejącej, a nie tworzenie infrastruktury nieistniejącej.

Spółka kategorycznie sprzeciwia się przerzucaniu odpowiedzialności na przedsiębiorców telekomunikacyjnych takich jak Spółka i zwalnianie OK z konieczności uzyskiwania zgody zarządców na budowę infrastruktury telekomunikacyjnej w budynkach wielorodzinnych, w tym w szczególności **doprowadzenia Kabla telekomunikacyjnego do lokalu Abonenta, a zapis powyższy w ocenie Spółki może być traktowany przez OK jako obligujący OU do „doprowadzania Kabla telekomunikacyjnego do lokalu Abonenta”.**

Spółka nie akceptuje takiego stanu rzeczy, by w imieniu i na rzecz operatora wnioskującego o dostęp do jej infrastruktury prowadzić miała jakiegokolwiek uzgodnienia z zarządcami nieruchomości.

Oznaczać zauważa jednocześnie, iż proponowana regulacja może okazać się chybiona i w ogóle zbędna, bowiem OK, który:

1. uzyska od zarządzającego zgodę na dostęp do nieruchomości, wybuduje własną infrastrukturę telekomunikacyjną;
2. nie uzyska zgody na posadowienie niezbędnych elementów infrastruktury (np. szafy telekomunikacyjnej), zrezygnuje z dzierżawy kabla, o którego połączenie z infrastrukturą OK się ubiega.

Na marginesie, powyższych rozważań, w ocenie Spółki blokowanie „ostatniej mili”, przytaczane jako argument przez Prezesa UKE, wynika w znaczącej większości przypadków ze stanowiska właścicieli nieruchomości, a nie działań operatorów posiadających własną infrastrukturę telekomunikacyjną na takich nieruchomościach zlokalizowaną – co Spółka już wielokrotnie w postępowaniu podnosiła.

Na koniec podkreślić należy, że udostępniając swoją istniejącą (sic!) infrastrukturę, Spółka jako OU nie zamierza pełnić roli podwykonawcy dla OK i wykonywać dla niego jakichkolwiek części infrastruktury. OU nie może i nie powinien być traktowany jako podwykonawca OK. Nie ma ku temu żadnych podstaw prawnych.

Zaproponowana przez Prezesa UKE treść:

- Rozdziału 8 – Prognoz;
- Części III Rozdziału 1 Załącznika nr 1
- Części III Rozdziału 1 Podrozdziału 1.2 Załącznika nr 1

w opinii Spółki stoją w sprzeczności z art. 139 ust. 4 Pt, który stanowi, iż :

4. Do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27-30, art. 31 ust. 1 oraz art. 33, z tym że:

1) każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji, jeżeli nie zawarto umowy o dostępie w terminie, o którym mowa w ust. 2;

2) Prezes UKE podejmuje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę niedyskryminacyjne i proporcjonalne kryteria;

3) Prezes UKE w decyzji określa szczegółowe warunki rozliczeń z tytułu zapewnienia tego dostępu, uwzględniające stopień występującego w danym przypadku ryzyka."

Wprowadzenie do Decyzji możliwości dokonania metody wyboru określenia wysokości stawek z tytułu opłat za udostępnianie infrastruktury telekomunikacyjnej w budynku ograniczone zostało wyłącznie do kabli światłowodowych, podczas gdy Prezes UKE ma świadomość, iż znacząca większość instalacji budynkowych wybudowana została przez regulowanych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w tym Spółkę (za wyjątkiem OPL) z wykorzystaniem kabli koncentrycznych, wobec udostępniania których operatorów takiej swobody wyboru pozbawiono. W ocenie Spółki narusza to zasadę neutralności technologicznej, wyrażoną w art. 189 ust. 2 pkt 5 Pt i w unijnym rozporządzeniu 2015/2120, którą to zasadę Prezes UKE powinien przestrzegać.

Co więcej możliwość wyboru w zakresie określenia wysokości stawek z tytułu opłat za udostępnianie infrastruktury telekomunikacyjnej w budynku w zakresie kabli światłowodowych daje OU możliwość wyboru pomiędzy zastosowaniem stawek wyliczanych na podstawie proponowanego przez Prezesa UKE narzędzia lub stawek zawartych w Ofercie SOR, co dla Spółki i innych regulowanych operatorów (poza OPL) jest z racji rodzaju posiadanej infrastruktury wyborem właściwie iluzorycznym, i jest rozwiązaniem, które dopasowane jest do potrzeb OPL. Zdaniem Spółki prowadzi to do uprzywilejowania regulacyjnego OPL.

Spółka apeluje ponownie o zmianę przez Prezesa UKE podejścia, które wynika z tyleż niesprawdzonych i apriorycznych, co błędnych założeń co do metod poprawy stanu konkurencji na rynku hurtowego dostępu do budynkowych instalacji telekomunikacyjnych, oraz zarzucenie wydania Decyzji, która nie przysłuży się innym operatorom, a Spółkę narazi na zbędne, wysokie koszty.

Za Spółkę

Jan Piotrowski

działający jako Prezes Zarządu „VECTRA Investments”
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Warszawie
spółki będącej wspólnikiem uprawnionym do samodzielnego
reprezentowania „VECTRA Investments”
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Jawna
z siedzibą w Warszawie